

Ruhsar - (Attila ilhan'ın 'Sırtlan Payı' Romanından)- Kapalı

Karakter Miralay Ferid Bey ile ikinci evliliğini yapan Ruhsar Hanım, kocasının ailesi tarafından aslında benimsenmemiş, ancak Ferid Bey'in kararlılığı sayesinde korunmuştu. Hayatta kocasından başka kimsesi olmayan Ruhsar Hanım, kocasına oldukça düşkün, korkak ve duygusal bir kadındı. Çaresizliği ve hayatın zorluklarını iyi bilip özümselediğinden, herkese merhametli davranır, kendilerine iyiliği dokunanlara ise vefalı hareket ederdi.

Aktiviteler Ruhsar Hanım, mutluluğu, evinde yaptığı rutin aktivitelerde bulan bir kadındı. Akşam çaylarını özellikle kışları yukarı balkonunda yazın ise bahçedeki sarmaşıklı verandasında içerdi. Kocasını ile birlikte olmaktan, O'nunla zaman geçirmekten bir hayli keyif alırdı. Rutin olarak oturduğunda eline örgüsünü alır, örmekten hoşlanırdı.

ÖRNEK ANILAR

Merhametli Ruhsar Hanım, herkese iyi niyetle yaklaşan, merhametli bir kadındı. Miralay Ferid Bey'de karısını karakterinden ötürü takdir eder, karısının yüce merhamet duygusu ile kendisinin sivri yönlerini törpülediğini övgüyle anlatırdı. "...merhametten maraz hasıl olur derler a, ne kadar doğru: ben Hayrunnisa'yı, daha o Rus karısıyla arası böyle böyle diye rivayet ayyuka çıktığında vurmuyacak mıydım, Ruhsar mani olmadı mı? Tabancamı saklamıştı, neden dayanamazda ondan: incedir benim karım, merhametlidir, acıdı bu canavara, ne de olsa hemşiredir dedi."

Korkak Miralay Ferid Bey, tüm tenkitlere rağmen, dul Ruhsar Hanım'ı kendisine eş olarak seçmişti. O'nu her zaman koruyup kolladı. Ruhsar Hanım, Ferid Bey ile evleninceye kadar hayatta büyük zorluklarla karşılaşmış, savunmasız ve korkak bir kadındı. Ruhsar Hanım'ın korkak karakterinden dolayı, hayatta en çok korktuğu; kocasının kendisinden evvel vefat etmesiydi. Ferid Bey'in halası Saraylı Hanım, Ruhsar'ı hiç benimsememiş, yeğenini bu konuda eleştirmişti. "Saraylı Hala, hani Ferid Bey'in onu 'dul' almış olmasını hiç içine sindiremez, Ruhsar Hanım'a gösterdiği ilgiyi, biraz öfke biraz kıskançlıkla yererek, '... Ferid bu kadını pamuk içinde mücevher gibi tutuyor,' diye çekiştirirdi ya, haklıydı doğrusu; kocası hayatın türlü belası, sıkıntısı, üzüntüsü karşısında önünde dağ gibi durmuş, ona her şeyin yalnız iyisini, en güzelini, tatlısını yaşamak fırsatını sağlamıştı. Allah saklasın, o ölüverirse ne yapardı Ruhsar Hanım? Başını yalnız beceremeyeceğini kesinlikle biliyor, olacağını her tasarlayışında, kaybolmuş çocuk korkularıyla ürperip, 'Tanrının, canını kocasından önce almasına' dua etmekten başka çare bulamıyordu."

Vefalı Miralay Ferid Bey, doktoru Sevim Hanım'a asabi tavırlarından dolayı 'Ceberrut Hanım' lakabını takmıştı. Sevim Hanım'dan hiç haz etmiyordu. Ancak, Ruhsar Hanım, esasen Ferid Bey ile aynı hislerde olmasına rağmen, doktorun kocasına ne kadar iyi baktığını takdir ediyor, vefalı davranıyordu. "...öyle deme Ferid Bey, diyor, öyle deme, seni azrail'in pençesinden aldı kızcağız. Bir başına nasıl mücadele ettiğini görseydin, hayran kalırdın. Hakkını ödeyemeyiz doğrusu!"

Duygusal Ruhsar Hanım, duygularını dışa vuramayacak kadar ürkek fakat iç dünyasında oldukça duygusal bir kadındı. Miralay Ferid Bey'de karısının huyunu bilir, O'nu incitmekten sakınırdı. "Ruhsar Hanım'ın karşılıkları onun imalarından daha az duygusal değildi hani: kadınlara özgü yaklaşımlarda geçmişle geleceği bambaşka bir yoruma bağlıyor, bazı olasılıkları şimdiden gerçekmiş gibi alıp olayların akışını hızlandırıyordu."